

Lockouten

Lockoutens eller eksklusionens 3' uge

holberg.nu

52/2013

Tekst og foto: Bjørn Andersen

Version 1.3 – 20.04.2013¹

Enhver lighed med nulevende hovedforhandlere er utilsigtet og helt tilfældig

Foto fra foråret 1992

Tænk hvis en lærer - der ikke kunne få sine elever til at 'forstå' - ekskluderede dem? Mon ikke man så ville have en formodning om at der kunne være noget der var en smule galt, noget der skulle ses på, noget der - måske - skulle tackles med en seriøs analyse og muligvis osse med efteruddannelse?

Indhold

1 Pas på bier og myrer og falske analogier.....	3
1.1 De aller mest sociale kolonidyr.....	3
1.2 En skole er ikke en bikube.....	3
1.3 En skole er heller ikke en 'almindelig' offentlig arbejdsplads	4
1.3.1 Forberedelsestiden.....	4
1.3.2 KL opfatter skolen som en 'almindelig' offentlig arbejdsplads	4
1.4 Fremtidens vilkår?.....	5
2 Målene kan synes rimelige	6
2.1 Hvordan kan det gøres?.....	6
2.1.1 Differentiering og inklusion.....	7
2.1.2 Forudsætningerne for at Regeringens plan kan lykkes	7
2.2 Måske vil økonomien komme under pres?.....	7
3 Hvad nu?.....	9
3.1.1 Hvad Folketinget kan gøre.....	9
4 Henvisninger og noter.....	11

1 Pas på bier og myrer og falske analogier

1.1 De aller mest sociale kolonidyr

Bier, myrer og andre af de mest sociale kolonidyr har været på Jorden i lange tider. Der er 'indikationer' på at myrerne var her allerede for millioner af år siden - og at de havde succes på et tidspunkt hvor dinosaurerne måtte give op.

En myretue og et bistade er et højt specialiseret samfund. Der er - hvad vi mennesker kalder - en dronning, men som snarere er en myre eller bi med én særlig opgave: at være 'rugemaskine' for den næste generation. Dronningen har ingen ledelsesmæssige beføjelser, men bliver – fordi den har den omtalte centrale opgave – både passet på og *nurset*.

Alle andre individer i myretuen eller bistadet har *deres* at varetage, de har *deres specifikke* genetiske *bestemmelse* her i livet. Nogle skaffer føden. Nogle tager sig af larverne. Nogle beskytter bistadet eller myretuen. Nogle rydder op og smider de døde på lossepladsen.

Der foregår en omfattende form for kommunikation mellem individerne. Der er måder at henlede andre individers opmærksomhed på velegnede fødeemner. Der er måder at tilkalde hjælp hvis det enkelte individ – og i den sidste ende hvis hele bistadet eller myretuen - kommer i fare. Men der er – så vidt man kan sé - ingen der *leder* de andre; kolonien er selvstyrende. Individerne er genetisk kodet til at følge meget enkle og simple regler, og de signaler der gives og modtages er af tilsvarende simpel og enkel art - og derpå beror 'ledelsen'.

At tingene forholder sig som beskrevet er - så vidt man kan analysere og tænke sig til - en følge af en meget lang naturgiven proces hvor forholdene har ændret sig undervejs, men hvor myrerne og bierne har haft succes og på dén måde 'lært' at opføre sig rigtigt. Så vidt jeg véd har et bistade eller en myretue ikke andet formål end at eksistere og blive 'større'.

Man kunne måske tro at der osse var et *højere* formål, at bistadet og myretuen fx havde til formål at sikre *artens* overlevelse og succes, men et sådant formål er der ingen dokumentation for og derfor vil jeg lade det ligge, dvs bortset fra en formodning om at *arten* har succes i og med at *mange enkelte bosteder* har succes *hver for sig* og uafhængigt af hinanden.

Et bistade kan – foruden sit naturgivne indre formål – osse have et ydre eller et udefra givet formål. For biavlere har i århundreder, måske årtusinder draget nytte af bierne og deres produktion af honning og voks. Det har imidlertid kun kunnet lade sig gøre at tilgodese *dette* ydre formål når biavlerne respekterede bierne, deres egenart og deres særlige behov, dvs når biavlerne forstod at bierne havde en lang historik som man ikke kunne tilsidesætte, men tværtimod måtte sætte meget ind på at forstå.

1.2 En skole er ikke en bikube

En skole er ikke en bikube eller myretue. Skolens leder ikke dronning, lærerne ikke droner, eleverne ikke arbejdere.

Skoler er institutioner som mennesker har skabt fra den ene ende til den anden - ikke som følge af en lang biologisk evolutionær proces, men som følge af en relativt kort² historisk og samfundsmæssig proces.

I Danmark blev de første 'folkeskoler' etableret for kun et par århundreder siden - en af de første i Gentofte tæt på det nuværende torv. Det skete ikke på en folkevalgt Regerings bestemmelse, men på den enevældige Konges bud.

Til forskel fra bierne og myrerne kender og fortolker nutidens mennesker deres egen historie og lader sig - til en viss grad - påvirke af den. Vi kender dog ikke historien i alle henseender, kun i hovedtræk – og der skal nok være de 'individer' der ikke har fulgt med 'dén dag' hvor man havde om folkeskolens historie eller 'dén dag' hvor man arbejdede med den danske model, men som i stedet brugte tiden på at rotere rundt på stolen.

Når en skole ikke er en bikube eller myretue, men noget helt andet, så bør man - som udgangspunkt - kun bruge den 'sociale biologi' – til inspiration eller ... slet ikke.

1.3 En skole er heller ikke en 'almindelig' offentlig arbejdsplads ...

Måske skulle vi tage næste skridt i denne retning med det samme? KL vil skifte skoleparadigme i én bestemt henseende, man ønsker at det skal være én person på hver skole der har eneansvaret for at lede og fordele arbejdet og skolens ressourcer.

KL er fuldt opmærksom på, har nærmest præciseret, at skiftet i skoleparadigme - skønt det umiddelbart kun handler om noget 'instrumentelt' - er en stor ændring, en ændring der på det nærmeste har *principiel* karakter.

1.3.1 Forberedelsestiden

I dag er det sådan at der til hver enkelt undervisningstime automatisk lægges en viss mængde 'forberedelsestid' som den enkelte lærer selv disponerer. Noget af forberedelsestiden bruges til tilrettelæggelse, noget til opgaveretning, noget til samarbejde på skolen, noget til samarbejde med elever og deres forældre. Dertil kommer at lærere der er fyldt 60 år får en reduktion af deres arbejdsforpligtelse.

I fremtiden skal det være sådan, mener KL, at skolelederen – ud fra en konkret drøftelse af den enkelte lærers arbejdsopgaver i den næste periode - skal tildele læreren en passende mængde forberedelsestid.

Det forudsættes i øvrigt at alle lærere i fremtiden - som udgangspunkt - skal befinde sig på skolen i hele deres arbejdstid, dvs at forberedelsesarbejdet skal foregå dér.

Når man har insisteret på at de nævnte 'instrumentelle' ændringer måtte gennemføres uden slinger i valsen - og måtte gennemføres *nu* - skyldes det at KL for det første – stærkt påvirket af Regeringen – mener at Folkeskolen skal have anderledes mål end hidtil og at hver enkelt skole skal skifte kurs i overensstemmelse hermed. Det er en vigtig del af dette koncept at kommunerne skal træffe de overordnede beslutninger for den kommunale skoledrift, tildele ressourcerne til de enkelte enheder og ansætte skolelederen.

For det andet mener KL at skolerne ikke kan nå de nye skærpede mål hvis ikke ledelseskompetence og ansvar præciseres og placeres entydigt - og hvis ikke den enkelte leder har det afgørende ord når skolens ressourcer skal fordeles internt, herunder ganske særligt skolernes 'strategiske' ressourcer, dvs lærerne og deres arbejdskraft.

1.3.2 KL opfatter skolen som en 'almindelig' offentlig arbejdsplads

Eftersom Folkeskolen – og den aktuelle uoverensstemmelse – er af stor samfundsmæssig betydning og påvirker mange familier landet over, har både KL og Danmarks Lærerforening forsøgt at 'sælge' deres synspunkt til offentligheden. I dén forbindelse har nogle af KL's forhandlere – heriblandt hovedforhandleren Michael Ziegler – argumenteret med at man ikke ønskede andet og mere end hvad der allerede var tilstanden på alle andre offentlige arbejdspladser.

Spørgsmålet er så om det er formålstjenligt at opfatte en folkeskole som enhver anden offentlig arbejdsplads? Og for det andet om der er et *godt* rationale i at 'ensliggøre' den offentlige sektor, i at sætte alle offentlige virksomheder på samme formel.

Det er som udgangspunkt indlysende at offentlige mål og ressourcer må samordnes og prioriteres - og at dette forudsætter at der er sker en overordnet politisk 'afklaring' efter gængse demokratiske spilleregler.

Når man som borger eller politiker vil prøve at vurdere om en offentlig enhed - en socialforvaltning, en borgerservice, en teknisk forvaltning eller en skole - fungerer godt eller mindre godt, så er kriteriet ikke om enheden har dén eller dén type ledelse, men om enheden tilgodesér 'slutbrugernes' behov på en god måde eller ej ... dvs om enheden har passende specifikke mål, om den leverer dét den skal - og om den bruger sine ressourcer på optimal vis.

I et åbent samfund kan man lære af hinanden. Men måske kan en skole lære mere af en anden skole end den kan lære af en enhed i kommunens socialforvaltning? Måske kan en enhed i kommunens tekniske forvaltning lære mere af en anden teknisk forvaltning end den kan af en

skole?³

1.4 Fremtidens vilkår?

Danmark er ikke længere et 'klassisk' industrisamfund og selv om der er mange små og mindre virksomheder der arbejder med forskellige former for produktion og service (lige fra produktion af mælk og svinekød til reparation af biler), så bliver den enkelte enhed typisk større og større - eller den enkelte enhed kommer med tiden til at indgå i en stor sammenslutning.

Jo mere dette er tilfældet, desto mere vil vilkårene i den 'store sammenhæng', globalt og nationalt, sætte sig igennem, ikke mindst mht de 'industrielle standarder', mht prisen på ydelser og produkter og mht virksomhedernes reelle kvalifikationer.

2 Målene kan synes rimelige ...

Folkeskolens resultater har været fulgt tæt gennem snart mange år. Undersøgelser har vist at der var problemer i visse fag og på visse klassetrin, særlig har man påpeget problemer mht elevernes resultater i dansk og matematik.

Selv om der er sket forbedringer i de senere år mht dansk og matematik står det – nogenlunde – klart at der er for mange elever der afslutter Folkeskolen med et så dårligt et resultat at de ikke uden anvendelse af ekstra ressourcer og uden en stor egenindsats kan gennemføre en ungdomsuddannelse.

Måske har man i Regeringen (eller Undervisningsministeriet - officielt: Ministeriet for Børn og Undervisning) forlæst sig på statistikkerne. Måske er det *ikke* - som det har været fremført - så mange som 1/6 af afgangseleverne der må betegnes som funktionelle analfabeter i dansk og matematik. Måske skulle man have sagt at dette tal skulle tages 'alt andet lige', og at man godt kunne løfte - måske - halvdelen af denne 1/6 - ved en særlig indsats på ungdomsuddannelsesniveaue⁴.

Det er selv sagt ikke ligegyldigt om det rigtige tal er 1/6 eller fx 1/12. Men er det 'kun' 1/12 der må betegnes som 'funktionelle analfabeter' - efter at have gennemført 9-10 års skolegang - forekommer det dog umiddelbart - og sét udefra - at være et temmelig højt tal.

Derfor forekommer det at være en god idé hvis man i grundskolen sætter ind på dette område - dvs både i den kommunale folkeskole og i de private grundskoler.

Den globale udvikling peger i retning af at de enkelte virksomheder - men osse de offentlige enheder - bliver stærkere i forskellig henseende.

Det forekommer derfor at være hensigtsmæssigt hvis eleverne⁵ foruden at opnå stærke grundlæggende kvalifikationer i dansk og matematik

- opnår stærke grundlæggende kvalifikationer i fremmedsprog - især, men ikke kun i engelsk
- opnår stærke grundlæggende kvalifikationer i 'naturfagene' og de 'tekniske' 'fag'
- lærer at beherske IT - og lærer at følge med i udviklingen på dette område

Det danske samfund er ikke et bistade eller en myretue hvor hver enkelt individ har én genetisk bestemt funktion. Det danske samfund er langt mere komplekst - og det ændrer løbende karakter på en ganske anden måde end et naturligt og genetisk styret socialt samfund. Dén udvikling skal eleverne forberedes til.

Ligesom det er hensigtsmæssigt at eleverne opnår stærke sproglige, naturfaglige og tekniske kvalifikationer er det hensigtsmæssigt hvis de

- opnår stærke grundlæggende kvalifikationer i de kreative, de idrætslige og de musiske 'fag' og hvis de
- opnår stærke personlige og sociale kvalifikationer.

Begrundelsen er at disse kvalifikationer er nyttige, i nogle henseender uomgængelige, i den personlige udvikling og når eleverne med tiden skal indgå i samarbejde med andre.

De hér angivne mål er et forsøg på at sammenfatte målene i Regeringens oplæg.

2.1 Hvordan kan det gøres?

Én ting er målene, en anden hvordan man bedst kan 'organisere sig' og sine ressourcer for at nå dem.

Hvordan kan man 'organisere sig' så der kommer mest muligt ud af indsatsen - og at ikke en stor del kommer til at ende i *wishful thinking* eller *viel Geschrei und wenig Wille*?

Efter Regeringens opfattelse - fx som Christine Antorini forsøgte at udlægge teksten i *Deadline* 15.04.2013 - vil det være en fordel for alle elever, hvis man samordner undervisningen og de øvrige kommunale tilbud til dem. Dvs hvis man ser de kommunale 'tilbud' som en helhed og

tænker skole, SFO og klub under ét. Dét skulle være en fordel både for dem der har store eller massive problemer med dansk og matematik og for dem der 'i den anden ende' oplever at få for begrænsede faglige eller andre udfordringer.

2.1.1 Differentiering og inklusion

Regeringen mener at den enkelte skole - med de nye mål og med en omlægning af det samlede 'system' - bedre kan sammensætte en inkluderende, varieret og udfordrende skoledag for hver enkelt elev.

I dag er undervisningen differentieret, i de bedste tilfælde fordi den er *planlagt* sådan, men i en del tilfælde skyldes differentieringen at eleverne *til hver en tid* får noget meget individuelt ud af deres skolemæssige oplevelser.

2.1.2 Forudsætningerne for at Regeringens plan kan lykkes

Forudsætningerne for at Regeringens plan kan lykkes landet over og på *hver enkelt* skole er at de grundlæggende forudsætninger er på plads. At den enkelte skole har de nødvendige materielle og immaterielle ressourcer til rådighed, at den enkelte skole er afklaret mht mål og ressourceanvendelse.

Der er allerede gjort en del forskellige steder, men meget udestår - fx mht efteruddannelse af ledere og lærere.

Man har i Regeringen ladet sig inspirere af eksisterende forskning og af almindelig viden om hvad der er hensigtsmæssigt. Men man har - som det fremgik af *Deadline*-samtalen - kun meget begrænset videnskabelig evidens at bygge på.

Tilsyneladende véd man kun én ting, at det vil styrke elevernes faglige udbytte, hvis lærerne har solide - og relevante - faglige kvalifikationer⁶.

Man véd ikke om en heldags- eller helhedsskole vil give et tilsvarende bedre resultat, men man kan formode at det vil være sådan i *nogle* tilfælde.

En skole er ikke som andre offentlige foretagender. Og der er ikke nogen mening i direkte at overføre de erfaringer der findes med at gennemføre store offentlige omlægnings af typen indførelsen af nationale elektroniske patientjournaler, indførelsen af det elektroniske rejsekort, indførelsen af elektroniske systemer til at støtte styringen af offentlige institutioner, fx rapporteringer på politiområdet.

Men hvis man ville lade sig inspirere af sådanne erfaringer ville der være meget der talte for at man gik etapevis til værks.

Når man imidlertid insisterer på at alt grundlæggende skal gøres på én gang, så kan det (formentlig) kun lade sig gøre hvis man forudsætter at lærerne - som de dygtige og engagerede medarbejdere de er - vil gøre alt hvad der *må* gøres fordi de føler sig menneskeligt og fagligt forpligtet til det over for deres elever og elevernes forældre.

Skulle Regeringen en dag ønske at vi overgik fra højreorienteret trafik på vejene til venstreorienteret, ville man ikke gøre det etapevis. Først persontrafikken, så godstrafikken.

Vi er i en ganske anden situation når det gælder en omlægning af folkeskolen. Der er - så vidt det kan ses - ikke noget tvingende behov for at alle ændringer skal ske på én gang over hele landet, kun et mere eller mindre stærkt *politisk* og ikke noget klart *begrundet* ønske.

2.2 Måske vil økonomien komme under pres?

Stridens kerne er - som Michael Ziegler har udtrykt det - hvem der skal lede og fordele arbejdet på den enkelte skole. Skolelederen eller - som nu - den landsdækkende og automatiske arbejdstidsaftale.

Måske er beskrivelsen af den gældende situation kun rigtig i visse henseender - for det er jo ikke den enkelte lærer eller arbejdstidsaftalen der bestemmer hvem der skal ansættes eller hvem der

skal have ansvaret for hvilke undervisningstimer. Det er i dag i det store og hele ledelsens ansvar.

Det er korrekt at den enkelte lærer - i medfør af de gældende regler - automatisk får tildelt et bestemt antal minutter pr undervisningslektion til forberedelse.

Det er korrekt at der ikke skelnes mellem om den enkelte lærer er en ung og utrænnet lærer, en lærer med nogle år på bagen eller en ældre og erfaren lærer; hver lektion udløser det samme i forberedelsestid. Det er osse korrekt at ældre lærere opnår en aldersreduktion.

Når man vil ændre arbejdstidsreglerne ønsker man at kunne kaste alle ting op i luften og at lande dem efter konkret og lokal vurdering.

Men hvor frit *kan* der 'landes'? Der skal stadig forberedes. Der skal stadig rettes opgaver. Der skal stadig holdes møder til forskellig side, ikke mindst med ledelse, forældre og elever.

Det ville formentlig blive sådan at KL instruerer kommunerne om at de *ikke* må acceptere at der på skolerne indgår lokale 'lokumsaftaler' der har den mindste lighed med den eksisterende landsdækkende arbejdstidsaftale⁷.

Som forholdene hidtil har været har man haft en *generel akkordaftale*. Den kan man - af mange grunde - ansé for at være utidssvarende og for at være en hæmsko for en mere optimal fordeling af skolens ressourcer.

Men samtidig er en sådan *generel akkord* en 'indretning' der - i en bestemt henseende - gør tingene 'nemmere'. Skolen ansætter en lærer til at varetage en bestemt undervisning - og kan drøfte undervisningen, undervisningens resultater osv med de involverede lærere og koncentrere sig om dét. Man skal ikke osse bruge tid på at fordele forberedelsestid, men kan forudsætte at læreren bruger dét der er fagligt nødvendigt. I nogle tilfælde får en lærer muligvis 'for meget', i andre 'for lidt'. Det er (så vidt jeg er orienteret) uklart om det samlede forbrug på den enkelte skole er mere omfattende end der er afsat tid til eller det modsatte.

Omlægges man som ønsket af KL - og dét kan der som sagt være flere gode anledninger til - vil man (med stor sandsynlighed) havne i en situation hvor skolelederen vil have brug for at kunne styrke dén eller dén funktion med tid - undertiden med *ekstra* tid - men at der ikke er tid nok uden at der afgives tid fra andre aktiviteter, evt andre nødvendige eller nyttige aktiviteter.

Staten og kommunerne vil gøre meget for at holde omkostningerne i ave, men vil formentlig opdage at der med tiden vil udvikle sig et stort og *måske* endda et voksende pres nedefra. Dels fordi brugerne (forældrene og eleverne) har brug for at der sættes ind hér og dér, dels fordi de nye mål for folkeskolen er berettigede, men også ambitiøse.

Den offentlige sektor har været nødt til at bruge mange ekstra ressourcer flere andre steder, tænk på de massive 'åremålstillæg' og 'fratrædelsesgodtgørelser' til offentlige chefer. Tænk på den nye - kompenserende - lønstigning til gymnasielærerne.

3 Hvad nu?

Parterne - dvs KL og Danmarks Lærerforening - har drøftet overenskomsten for de næste år og KL har etableret en lockout eller eksklusion af de overenskomstansatte lærere.

Parterne stod tydeligvis så langt fra hinanden at de ikke kunne nå til en aftale og derfor er det i overensstemmelse med den danske model at der er iværksat kampskridt og at der pågår en konflikt indtil parterne, hver især eller begge, bliver så møre at der for alvor *kan* forhandles og nås en ny aftale.

Nogle ønsker at Regeringen, i den sidste ende Folketinget, vil gribe ind - måske i en forventning om at Folketinget vil sikre at slutresultatet bliver 'afbalanceret', dvs at der nok kommer til at ske ændringer af de eksisterende vilkår, men at ændringerne kommer til at ske i en afdæmpet form end der er lagt op til fra KL's side.

At osse Lærerforeningen taler for et politisk indgreb kan skyldes at man har erkendt at man ikke kan fastholde de nuværende regler for forberedelsestid, men at man må 'acceptere' store ændringer - og at man véd at hver uges konflikt koster den enkelte lærerfamilie meget dyrt.

Det er sandsynligt at KL ikke *kan* eller *vil* give sig, at man vil fastholde sit principielle standpunkt indtil Lærerne giver op; det er osse sandsynligt at Regeringen vil fastholde sin insisteren på *ikke* at lægge op til et politisk indgreb.

Regeringen har - formentlig - tabt hvad den *kunne* tabe ift lærerne som vælgere, for at dømmes efter en nylig opinionsmåling er lærernes tilslutning til regeringspartierne for tiden kun knap 5 %.

Hvad der er værre er imidlertid at konflikten - hvis den fortsætter mange dage endnu - vil stille afgangseleverne markant dårligere mht at afslutte deres skolegang på normal vis. Selvfølgelig kan eleverne få udstedt et afgangsbevis - men deres afgangsforløb bliver sandsynligvis slemt læderet. En kyndig mand mht skoleresultater, professor Niels Egelund, har kaldt konsekvenserne for eleverne for en skandale og har opfordret til at man straks kommer tilbage til dagligdagen - og ikke fortsætter konflikten ind i eksamenstiden.

Det er ikke lige så slemt, men dog problematisk at lockouten osse rammer alle de andre elever - og deres familier.

Forligsmanden opgav før Påske både at udskyde konflikten og at mægle mellem parterne. Parterne stod så *langt* fra hinanden at der ikke *kunne* mægles og at et mæglingforslag ikke *kunne* udarbejdes.

I betragtning af konsekvenserne, især konsekvenserne for eleverne, bør man ikke desto mindre komme tilbage til forhandlingsbordet, evt med Forligsmandens medvirken, for selv om lockouten er i overensstemmelse med den danske model er den ikke påfaldende 'genial'.

3.1.1 Hvad Folketinget kan gøre

Kan parterne ikke selv finde ud af dét, kan Folketinget beslutte at forlænge den gældende overenskomst en passende periode og opfordre til at der gennemføres fornyede forhandlinger, om nødvendigt med gennemførelse af tvungen mægling.

- KL må opgive forestillingen om at man har et princip der *skal* sættes igennem landet over. At en stærkt forbedret skole står og falder med at dette princip indføres og håndhæves uden slinger i valsen. Princippet er begrundet, men det er ikke tvingende.

- DLF må tilsvarende opgive *sit* princip om at forberedelsestiden skal reguleres af en landsdækkende automatik og acceptere at forberedelsestiden skal fordeles på hver enkelt skole i et samarbejde mellem den lokale ledelse og medarbejderne.

- Alle parter - Regeringen, KL, DLF - må tage udgangspunkt i at den enkelte elev og den enkelte skole skal styrkes.

Regeringen og Folketinget forudsættes at fastlægge overordnede mål og rammer. Kommunerne at fastlægge kommunale mål for skolevirksomheden og at afsætte de nødvendige ressourcer. Skolerne at fastsætte målene for den enkelte skole og selv at fordele de tildelte ressourcer.

Det hele, folkeskolen som 'art', står og og falder med at alle skoler landet over lever op til de overordnede mål og opnår de forventede resultater.

Måske kunne der udvikles en forståelse af at den kommende reform ikke gennemføres under ét og på relativt kort tid, men etapevis og over en periode hvor man kan afprøve forskellige muligheder og hvor man kan nå at korrigere før man skrider til en evt landsdækkende udrulning.

4 Henvisninger og noter

HOLBERG OG MANDEVILLE

Ludvig Holberg om bierne, se: <http://bjoerna.net/holberg/Om-Bierne.htm>

Bernhard Mandeville om bierne, se: <http://archive.org/details/fablebees00mandgoog>

BIER OG MYRER

BBC: Planet Ant. Life inside the colony. 2012 [set på DR under titlen 'myrernes planet']

FOLKESKOLEN

Regeringens oplæg: Gør en god skole bedre (både i en PDF- og en ePub-version)

<http://www.uvm.dk/I-fokus/Goer-en-god-skole-bedre/Laes-udspillet-Goer-en-god-skole-bedre>

KONFLIKTEN MELLEM KL OG DLF

KL. Begynd evt hér: <http://www.kl.dk>

DLF. Begynd evt hér: <http://www.folkeskolen.dk/>

Denne artikels adresse:

<http://holberg.nu/52-Lockouten.pdf>

og

<http://holberg.nu/52-Lockouten.epub>

- 1 Version 1.0 – 16.04.2013.
- 2 Dvs når man sammenligner med dén lange tid bierne og myrerne har haft 'til rådighed'.
- 3 Danmark er - i mange henseender - et åbent samfund. Dette har både en indre og en ydre begrundelse. Jo mere demokratisk et samfund er, desto mere 'naturligt' er at dette forudsætter - og selv bidrager til - en høj grad af åbenhed og bevægelighed, økonomer ville måske tale om gennemsigtighed og mobilitet? Åbenhed indebærer fx at vi - på forskellig vis - kigger ind over muren til hinanden og lader os inspirere og påvirke af hinanden. Åbenhed er osse en forudsætning og en konsekvens af samarbejde, handel og trafik hen over de nationale grænser. Men både mht den indre og den ydre dimension må åbenheden tages med et gran salt. 'For meget' åbenhed kan - må man formode - svække effektiviteten osv. Derfor må vi lande på et nærmest holbergsk standpunkt: At vi må afbalancere 'tingene'.
- 4 En viss del af den nævnte sjettedel har efterfølgende gennemført en gymnasieuddannelse og andre er undervejs.
- 5 'Eleverne' skal forstås afbalanceret. Hvad den enkelte elev skal nå må afklares specifikt på den enkelte skole i et tæt samarbejde mellem skole, forældre og elev. Nogle elever kan nå meget langt i en bestemt henseende eller som helhed, andre kan ikke. Men hver enkelt elev skal udfordres i overensstemmelse med sit potentiale, dvs sine forudsætninger og talenter.
- 6 Dette fremgår af finske erfaringer.
- 7 Så vidt jeg véd har Moderniseringsstyrelsen insisteret på dette over for landets gymnasierektorer.